

den, der kan opnås flertal for i kommunalbestyrelsen eller i amtsrådet.

Jeg mener som forslagsstillerne, at grundlæggende lovgivning som styrelsesloven skal påses og plejes. Det må samtidig sikres, at vilkårene for den demokratiske proces i kommuner og amter er optimale, og at reglerne ikke er i strid med de demokratiske opfattelser, som vi har her i samfundet. Men i forbindelse med lovgivningsarbejdet må vi også sikre, at kommunerne og amterne inden for rammerne af det kommunale selvstyre har mulighed for at løse deres meget omfattende og komplekse opgaver på en forsvarlig og forhåbentlig effektiv måde.

Gennem de seneste år er der gennemført en række ændringer i styrelsesloven. Jeg kan bl.a. nævne følgende: Inddragelse af Københavns Kommune under styrelsesloven, forsøg på bydelsråd i Københavns Kommune, pligt for kommunerne til at informere borgerne om de kommunale spørgsmål, ret til fravær fra arbejdet i forbindelse med varetagelse af det kommunalpolitisk arbejde og forbedring af de vilkår, som kommunalpolitikere har.

Allerhelst vil jeg dog pege på, at styrelsesloven i dag åbner mulighed for at tilrettelægge styreformers og det politiske arbejde efter lokale ønsker og behov i et omfang, som var helt ukendt for blot få år siden. Senest har regeringen den 8. oktober fremsat lovforslag om åbne udvalgsdagsordener. Lovforslagets hovedformål er at sikre større åbenhed gennem fremlæggelse af fortegnelser over de sager, der kommer til behandling på udvalgets møder. Styrelsesloven tilpasses således, synes jeg, løbende samfundsudviklingen, og jeg ser ingen grund til at indsætte en såkaldt demokratisk formålsparagraf i selve styrelsesloven.

Forslaget om en demokratisk formålsparagraf er kun et af en lang række enkeltstående forslag i det her beslutningsforslag, og det vil være meget omfattende nærmere at kommentere alle forslagene. Jeg vil dog søge at kommentere hovedgrupper af forslag:

For så vidt angår forslag om ændring af offentlighedsloven, skal jeg bemærke, at langt den overvejende del af den kommunale aktivitet, som ikke udføres af den kommunale forvaltning, allerede er omfattet af reglerne om offentlighed. Det gælder således selvejende institutioner, som kommuner og amter har driftsoverenskomst med. Det gælder også kommunale fællesskaber. Forretningsmæssige og også konkurrencemæssige hensyn er baggrun-

den for, at kommunerne i et vist omfang nødvendigvis må have adgang til at varetage opgaver i privatretlige selskaber, for hvilke regler i offentlighedsloven ikke kan finde sted.

Forslaget om, at der skal kunne forlanges udskrivning af nyvalg til kommunalvalgene i utide er jo, som det lige er omtalt, identisk eller nogenlunde identisk med det forslag, vi lige har behandlet.

Enhedslisten anfører som baggrund for den del af beslutningsforslaget, der vedrører lovændring i forhold til tilsynsrådene, at de nuværende regler er utilstrækkelige. Som bekendt er det i dag således, at de for hvert amt nedsatte tilsynsråd fører det almindelige tilsyn med kommunerne, mens det er Indenrigsministeriet, der fører tilsyn med amterne og Københavns og Frederiksberg Kommune.

Jeg vil på nuværende tidspunkt ikke tage stilling til, om det kommunale tilsyns opgaver og organisation er hensigtsmæssig. Årsagen er, at regeringen for nylig har nedsat et udvalg, der som en af sine væsentligste opgaver netop skal vurdere behovet for en reform af det kommunale tilsyn. Dette udvalg, Klagereformudvalget, forventes at afslutte arbejdet i 1999. Når arbejdet forventes at vare et par år, skyldes det, at Klagereformudvalget har en meget stor arbejdsopgave foran sig.

Formålet med udvalgsarbejdet rækker således ud over en analyse og en stillingtagen til de forhold, som Enhedslisten nævner i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Klagereformudvalget skal nemlig dels udarbejde en redegørelse for alle gældende klage- og tilsynsordninger på det samlede kommunale og amtskommunale område bortset fra skatteområdet, dels vurdere muligheden for at skabe et for borgerne mere overskueligt klage- og tilsynssystem, herunder særligt et grundlag for en reform af de almindelige kommunale tilsynsmyndigheders opgaver og organisation.

Med hensyn til spørgsmålet om offentligt ansattes ytringsfrihed er det min opfattelse, at offentligt ansatte har meget vid ytringsfrihed, og at udøvelsen heraf sjældent giver anledning til problemer. I en sag for et stykke tid siden fra Farum Kommune, som der henvises til i bemærkningerne til beslutningsforslaget, blev det således også fastslået, at den ansatte ikke havde overskredet grænserne for ytringsfriheden.